

Січень 2022

245

ДУШУ - БОГОВІ

ЖИТТЯ - УКРАЇНІ

ЧЕСТЬ - НИКОМУ

Христос народився! Славимо його!

**7 січня в Україні та світі
відзначатиметься
свято Різдва Христового!**

Різдво — одне з найважливіших християнських свят, що знаменує народження Ісуса Христа у Віфлеємі. За християнським переконанням, Ісус був посланий Богом на землю задля спокутування гріхів і спасіння людства. День його народження поділив історію на «до» і «після»: з цього моменту почалося сучасне літочислення — "наша ера".

Святкування Різдва починається напередодні дати, 6 січня зі Святвечора після сходження першої зірки. На стіл ставлять 12 пісних страв і всією сім'єю читають молитву. Всі віруючі в цей день радіють народженню Христа і прославляють його. Вранці 7 січня люди радісно вітаються фразою "Христос народився!", а у відповідь чують — "Славимо його!".

У цей святковий день любові та надії традиційно в Україні заведено ходити до церкви на святкову молитву, а також ходити в гості до родичів. Також в Україні на Різдво прийнято ставити мініатюрний ляльковий театр-вертеп. У цих сценках розігрують народження Ісуса. У деяких українських регіонах на Різдво плетуть дідуха – сніп жита з безліччю вузлів і кінцівками. Його ставлять в кут будинку на щастя.

Згідно Різдвяних традицій не можна одягати старий або брудний одяг, працювати по дому, лаятися і сваритися, відмовляти в допомозі, полювати і рибалити.

В цей дивовижний день Бажаємо Божих благословень воїнам та їх родинам, а також мудрості у повсякденному житті. Миру, злагоди та перемоги нашій рідній Україні!

Центр морально-психологічного забезпечення Збройних Сил України приєднується до побажань і щиро вітає з Різдвом Христовим! Нехай у світле свято кожен знайде на небі свою Різдвяну Зірку, а життя кожного наповниться сенсом і буде дивовижним!

За матеріалами відділу культурологічної роботи та взаємодії з військовими священиками (капеланами) Центру МПЗ ЗСУ України

Світло завжди перемагає темряву

Дорогі бойові друзі і подруги!

Дорогі українці!

Світло завжди перемагає темряву. Ми так само переможемо зло і темряву, що наступає на нас зі Сходу.

Збройні Сили України - це серце українського народу, яке б'ється за його свободу. Разом ми - нездоланна сила.

Єднаймося довкола захисту Батьківщини! Разом до Перемоги! Веселих свят!

*Головнокомандувач ЗС України
генерал-лейтенант Валерій Залужний*

Заслужені нагороди

Під час робочої поїздки в район проведення ООС заступник Головнокомандувача ЗС України генерал-лейтенант Євген Мойсюк вручив нагороди кращим військовослужбовцям, а також привітав їх із новорічними та різдвяними святами.

*За матеріалами
Генерального штабу ЗС України*

Приклад, гідний наслідування

Сергій — унікальний воїн. В армії майже 17 років і з самого початку на війні захищає українську землю: брав участь у боях за Савур-Могили та приймав участь в інших численних операціях гарячої фази бойових дій на Донбасі в таких населених пунктах як Піски, Лутугине та Дебальцеве.

Його бойова географія налічує десятки містечок а героїчні вчинки вже стали легендою та прикладом для наслідування молодого поповнення: під час виходу зі Степанівки в 2014 році військовий знищив ворожу зенітну установку, в 2015 році, коли керував підрозділом на блокпосту "Балу", вивів з ладу російський Т-72, поціливши в нього з РПГ двічі.

Воїн не з тих хто боїться: Наприкінці літа 2015 року — за кілька метрів від Сергія вибухнула 120-міліметрова міна...

— Через особливості розташування опорного пункту, противнику вдалось підійти на відстань 100-150 м. Це був

район Світлодарська. Я стояв за мішками із землею, ми якраз облаштували блокпост, коли прилетіла міна. Врятував шолом і бронезилет. Я на передовій їх не знімав. Каска і бронезилет і справді були як їжак, повністю в осколках. Я спочатку не второпав, що поранений у голову, тільки очі відчули щось неладне...

Самостійно дійшов до броні, сів у "беху", а тоді вже відключився. Прийшов до тям через три доби у харківському шпиталі. Але здавалось, що пройшло не кілька днів, а п'ять хвилин після бою.

Потім — важка боротьба лікарів за життя героя, тривале лікування, реабілітація... "Спорт можна буде відновлювати десь за півтора року", — обережно казали лікарі. Та вже за вісім місяців Сергій повернувся на фронт.

— Обмеження — вони ж завжди у голові, — вважає Сергій. — Так, у мене є проблеми з зором, досі в

шиї залишився уламок біля артерії. Ще буквально міліметр у сторону і перебило б. Але він мені не заважає.

Нині Сергій зі своїм підрозділом, мужньо тримає оборону на Донеччині. Нещодавно його було нагороджено орденом «За мужність» III ступеню. Пишається воїн і золотою медаллю, яку виборов у шотландському марафоні серед поранених в бою військовослужбовців "The Cateran Yomp-2019", подолавши 86 кілометрів за 19 годин 48 хвилин.

— Незалежна Україна відбулася остаточно і безповоротно. Вона живе повноцінно і повнокровно, в усіх властивих суверенним державам вимірах і параметрах. Саме за це слід боротися, — скромно говорить Сергій.

За матеріалами 30 окремої механізованої бригади ім. князя Костянтина Острозького

Пішла до війська, аби захистити сина і власну домівку

Надія — жителька Донеччини. І вже майже 2 роки вона — військовослужбовець однієї з механізованих бригад ЗСУ. Наразі триває друга ротация дівчини в районі проведення операції Об'єднаних сил.

Рішення приєднатися до армії зріло у Надії з 2014 року — з тих пір, як її місто опинилося під короткочасною окупацією проросійських бойовиків: навесні того року в Бахмуті проходили проросійські мітинги, розповсюджувалися листівки.

Вже у вільному українському Бахмуті Надія закінчила технікум,

працювала на підприємстві та ростила сина.

Але події 2014 року, а також артобстріл з боку терористів у лютому 2015 року одного з районів міста, коли загинуло два мирних жителів та були поранені шість осіб, не покидали пам'яті дівчини, минулого року вона вирішила одягти однострій.

Сину Олександру на той момент виповнилося 5 років, він ходив до садочка та не потребував підвищеної уваги та піклування. Мама підтримала рішення Надії, на відміну від хлопчика... Перше, що він видав під час розмови про війну, стало: "Там вбивають людей! Тебе теж можуть вбити!"

— Я як тільки могла, заспокоювала Сашка. Згодом запевнила, що буду захисницею України, і він буде мною пишатися... Але під час кожної телефонної розмови він завжди питає мене, чи обережно я поведжуся...

Зараз Надія займає посаду помічника гранатометника.

Звісно, як й будь-якій представниці жіночої статі, яка потрапила на війну, їй прийшлося доводити компетентність та доцільність перебування на посаді:

— У нас в підрозділі гендерна рівність — плакати не вийде. І це, я вважаю, вірно, адже на фаховість бійця не повинна впливати стать. Ти прийшла в армію за особистим бажанням, тож ти повинна бути на висоті, адже ворог не буде питати тебе — дівчино, вмій ти воювати чи ні?

Як і будь-яка людина, Надія мріє опинитися в новорічні свята в колі родини.

— Хочеться, щоб ця клята війна закінчилася... Через неї я не повела сина до школи — цього року він став першокласником. Я не можу обійняти його в новорічну ніч, вручити подарунки особисто. Але, я думаю, він все розуміє — його мама повинна бути тут, щоб боронити домівку, аби смерть і руйнування не прийшли у нашу з ним домівку...

За матеріалами пресслужби ООС

Спадкоємці слави Чорних вершників УНР

Продовжуємо знайомити читачів з маловідомими сторінками військової історії України та національними традиціями, які збереглися і шанобливо продовжуються у сучасному Українському війську.

Чорні каракулеві та смушкові шапки з чорними шликами, черкески, срібна холодна зброя, зачиски-оселедці, чорні прапори.

Так ефектно виглядали вершники 1-го кінного полку Чорних запорожців - найбільш відомої частини армії Української Народної Республіки, яка тільки своїм зовнішнім виглядом і появою на фронті наводила жах на супротивника.

Спочатку це була кінна сотня, потім кінний дивізіон, а з березня 1919 року — 1-й кінний полк, що носив ім'я "Чорних запорожців" вже офіційно.

Назву отримали через чорну уніформу - вояки відбили у махновців кілька вагонів з чорним сукном і скористалися ним. За козацькі шапки з матерчатими шликами заган неофіційно називали чорношличниками.

Вважається, що саме Чорні запорожці першими виголосили гасло "Слава Україні!".

Знамено полку було чорного кольору, з зображеннями тризуба

на одному боці та черепа з кістками на іншому й написами "1-й кінний полк Чорних Запорожців" та "Україна або смерть".

Бойовий склад полку: 5 кінних сотень — 380 шабель; кулеметна сотня — 12 важких кулеметів; гарматний курінь — 6 гармат; пластунський (піший, розвідувальний) курінь — 400 багнетів; кулеметна пластунська сотня — 8 важких кулеметів; чота санітарна; чота ветеринарна; чота господарська та полковий оркестр.

Чорні запорожці успішно воювали з більшовиками, білогвардійцями та махновцями. Успішно виконали поставлені завдання під час Зимового походу.

Вони не були світлими лицарями з казки. Це були хижі, жорстокі і надзвичайно хоробрі вовки війни. Очевидно, що в тих умовах ніхто інший краще за них воювати просто не зміг би.

"Бачимо, як Чорні Запорожці йдуть в атаку. Повівають чорні шлики понад ними, має чорний прапор з срібним тризубом. Мерехтять в сонці сталь витягнених шабель А відтак усе лише одна чорна маса. Чути крики — слава, слава Україні Ворожа піхота ніколи так уперто не відбивалась, як у цьому бою. Вже виваблені в чисте поле, блись до загину". виявилось, що це був "комсомольський батальйон" з Калуги, від якого на полі залишилися дві сотні трупів, втрати Чорних — 3 вбитих, 11 поранених.

Командував Чорними

запорожцями легендарний Петро Дяченко, який бив московитів у складі українського війська, польської та німецької армії і помер в 1965 році в США.

В 1920 році полк Чорних запорожців було інтерновано поляками. Колишні вояки роз'їхалися по світові. Проте чорношличники ще довго продовжували жити в пам'яті більшовицьких та білогвардійських командирів. В жахливих снах бачили вони сяючі шаблі вершників у шапках з чорними шликами.

Символіка безжальних вершників УНР і сьогодні наводить жах на російських окупантів. Адже вона прикрашає нарукавні знаки (патчи) воїнів однієї з кращих бригад Збройних Сил України — 72-ї окремої механізованої бригади імені Чорних Запорожців.

З перших днів російської агресії проти України особовий склад 72-ї бригади став на захист нашої держави на Кримському напрямку, Донеччині та Луганщині. Підрозділи бригади виконували бойові завдання біля міст Маріуполь та Волноваха, прикривали російсько-український кордон, форсували річку Міус, утримували Донецький аеропорт. Успішно громили ворога під Авдіївкою, на Світлодарській дузі та на Луганщині в районі Золотого та Новозванівки.

Сьогодні 72-га окрема механізована бригада імені Чорних Запорожців продовжує славетні традиції вершників УНР та робить важливий внесок у перемогу над російськими окупантами.

За матеріалами відділу оперативної інформаційної роботи у військах (силах) Центру МПЗ ЗС України

Топ-5 подій 2021 року для Збройних Сил України

Україна прагне повернути окуповані землі Криму та Донбасу. І навіть якщо така перспектива здається віддаленою на роки, перемога кується уже сьогодні.

У 2021 році ВМС України отримують "Нептун"

Армійська авіація повертає до строю Мі-24.

Український флот озброюється "Байрактарами".

ЗСУ готуються до масштабних морських та повітряних десантів.

Українські гармати отримали "безпілотні очі".

Детальніше про поступове посилення якісного потенціалу ЗС України, читайте, переходячи за QR кодом.

За матеріалами
Defense Express

Турбота про свій моральний стан повинна бути такою ж важливою, як і про фізичний. Інформуємо про ознаки того, що у вас все добре з психічним здоров'ям.

1. Ви розумієте, що коливання вашого психічного здоров'я є природними. Неможливо завжди почуватись чудово, адже негативні емоції також мають місце у житті.

2. Ви відчуваєте добре. Ви можете відчувати щастя, любов, радість та співчуття, а також готові приймати відповідальність за свої дії та різні точки зору.

3. Ви відчуваєте частину суспільства. Будь-який внесок до спільноти та приналежність до неї

Чи в нормі ваше психічне здоров'я?

допомагають підтримувати духовний добробут. Це дає відчуття зв'язку, сенсу та спокою.

4. Ви вміло керуєте власним життям. Всі люди натрапляють на труднощі, але з міцною психікою вдається значно швидше впоратись зі злетами та падіннями. Стреси не заважають реалізовувати свій потенціал.

5. Ви вмієте відмовляти. Дуже важливо розуміти, що слово "ні". справді дозволяє відстоювати власні кордони та не витратити свої сили та час на те, що не приносить задоволення.

6. У вас здорова самооцінка. Ви розумієте, що кожна людина є цінною по-своєму, тому не вимагають від себе більше, ніж можете. Але ви чітко усвідомлюєте власні можливості.

За матеріалами
сторінки у Фейсбук
Психологія та солдат

Детальніше читай тут:

ТЕХНІКА ВІЙНИ 229 випуск

Верховна Рада затвердила допуск іноземних військ в Україну у 2022 році. Відтак Збройні Сили візьмуть участь у 24-х багатонаціональних навчаннях в Україні та за її межами. Минулого року за програмою НАТО спільно тренувалися 21 тисяча українських військовослужбовців та близько 11 тисяч іноземних. У 2022 році кількість навчань та країн учасників збільшено.

Буде проводитися підготовка підрозділів збройних сил у таких маневрах: багатонаціональному навчанні "Об'єднані зусилля", українсько-американському "Репід Трайдент", українсько-британському "Козак Мейс", багатонаціональному навчанні "Світла лавина", українсько-польському навчанні "Сільвер Сейбер", українсько-

американському "Сі Бриз", українсько-румунському "Ріверайн", багатонаціональних навчаннях "Кленова арка" та "Вікінг".

За матеріалами
Військового телебачення України

Відео дивіться тут:

